

Prima instanță: M. Muruianu
Instanța de apel: N. Vascan, E. Clim, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-3363/14

ÎNCHEIERE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Ion Corolevschi
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Vasile Lavric și a recursului declarat de către reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Eugeniu Ciubotaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Lavric împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a pricinii civile și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Vasile Lavric, a fost casată hotărârea judecătorească Buiucani municipiul Chișinău din 13 februarie 2014 și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a constatat încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și s-a decis repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă

La 3 decembrie 2013, reclamantul, Vasile Lavric a depus cerere de chemare în judecată împotriva MJ cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a pricinii civile și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 6 iulie 2009, în calitate de pensionar și persoană cu vârstă înaintată, a depus o cerere în adresa Procurorului raionului Edineț prin care a cerut să fie intentată o acțiune civilă în judecată în apărarea intereselor sale privind recuperarea datoriei de 381 000,00 lei de la Marcel Rață.

La data de 25 mai 2012 prin hotărârea judecătorei Edineț, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de către reclamant și menținută integral hotărârea judecătorei Edineț din 25 mai 2012.

Indică reclamantul că la data de 12 aprilie 2013, a contestat la Curtea Supremă de Justiție, decizia Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2013, însă la 4 iulie 2013, printr-o încheiere irevocabilă, Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul reclamantului ca fiind inadmisibil.

În urma acestor circumstanțe, consideră reclamantul că a beneficiat de o hotărâre definitivă și irevocabilă tocmai peste patru ani, într-o acțiune privind încasarea datoriei

Prin urmare, consideră reclamantul că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Menționează reclamantul că, cauza nu a fost una complexă și dificilă, ori, nu era necesară petrecerea a careva expertize pentru stabilirea circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii, să întreprindă alte activități care necesită timp, iar reclamantul a fost prezent la toate ședințele la care a fost citat și nu a contribuit cu nimic la tergiversarea procesului.

Astfel, consideră reclamantul că a avut loc tergiversarea examinării cauzei pe parcursul a patru ani.

Cere reclamantul Vasile Lavric constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a pricinii civile și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 euro.

Prin hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2014, a fost admis apelul declarat de către Vasile Lavric, a fost casată hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2014, s-a constatat încălcarea dreptului lui Vasile Lavric la examinarea în termen rezonabil a pricinii civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Procurorul raionului Edineț în interesele lui Vasile Lavric împotriva lui Marcel Rață cu privire la restituirea sumei de 381 000,00 lei și s-a dispus încasarea din Bugetul de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vasile Lavric suma de 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 26 septembrie 2014, Vasile Lavric, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că instanțele de judecată nu au aplicat

legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

La 4 noiembrie 2014, reprezentantul Ministerului Justiției Republicii Moldova, Eugeniu Ciubotaru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră întemeiată și legală, or subsidiar, modificarea deciziei instanței de apel cu diminuarea sumelor acordate.

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a invocat dezacordul cu decizia dată de către instanța de apel, considerând că aceasta ar fi încălcat, la examinarea pricinii civile în cauză, normele de drept material și procedural, precum și faptul că nu au fost constatate circumstanțele de fapt ale cauzei.

Examinând temeiurile recursurilor declarate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vasile Lavric și cel declarat de către reprezentantul Ministerului Justiției Republicii Moldova, Eugeniu Ciubotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea hotărârilor judecătorești, dar au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele de judecată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Vasile Lavric și recursul declarat de către reprezentantul Ministerului Justiției Republicii Moldova, Eugeniu Ciubotaru ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Vasile Lavric și recursul reprezentantului Ministerului Justiției Republicii Moldova, Eugeniu Ciubotaru se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Ion Corolevschi

Ion Druță